

Universitätsbibliothek Paderborn

M. Fabii Quintiliani Institutionum Oratoriarum Libri Duodecim

Summa diligentia ad fidem vetustissimorum codicum recogniti ac restituti

M. Fab. Quintiliani Declamationes Undeviginti. M. Fabii Avi Et Calpurnii
Flacci Declamationes. Auctoris Incerti Dialogus De causis corruptae
Eloquentiae - Cvm Variorum Notis

Quintilianus, Marcus Fabius

Lugd. Batav. ; Roterodami, 1665

CCCLXXII. Pulsator educatoris expositus.

urn:nbn:de:hbz:466:1-12889

re tuo. Itaque apparuerunt iudicibus una omnia, & profuit tibi, quod abolitionem non optavi: apparuit certa innocentiae fiducia. Ergo advocatum tuum abdicas, participem laboris? de me facile est, inveniam patrem: sed tibi timeo, soles enim periclitari.

CCCLXXII.

Pulsator educatoris expositus.

QUI PATREM PULSAVERIT, MANUS EI INCIDANTUR. TALIONIS SIT ACTIO. Quidam expositum fustulit, pro filio educavit. Pulsatus ab eo, tanquam pater, manus incidit. Agnitus est adolescens: advocato naturali patre, cum educatore agit talionis.

DECLAMATIO.

Sceleratissimus omnium, iudices, juvenis, ingratus, vel quia lucem beneficio meo accepit: vel quia in patrem bis parricida est, semel domi, iterum in foro, quam merito cruentas perdiderit manus, si quis adhuc dubitabit, aspiciat: iterum me in conspectu vestro pulsat: etiam truncus ac debilis, sola rabie integer, in miserum senem incurrit. Quid si haberet manus? ac ne quis illum coercitum poena putet, etiam audacior factus est. Debilitatem meam concupiscit, & ei praecipue corporis parti irascitur, per quam vivit. Fateor, iudices, fateor praecidendas fuisse has manus, sed cum istum tollerent. Nec erubescio (quod ab isto minimum est) male audire, & crudelitatis quoque reus fieri. ¹ Sane crudelem me vocet: dum se ostendat: non timeo, ne istud in me crimen credibile sit, cum misericordiae meae adversarius ipse monumentum sit. Nam quod pater parricidae adest, non miror: debilem non timet, ² aliquando crudelior, cum exposuit. Neque enim dubito

¹ Sane crudelem.] v. c. sane crudelitatem me vocet, dum ostendat. Pithoeus. Sane crudelem me vocet, dum se ostendat.] Potius ostendit. Gronovius.

² Aliquando crudelior.] Forte: aliquanto crudelior. Nisi malis: At quanto crudelior, cum exposuit. Idem.

dubito quibusdam illum somniis & prodigiis commotum, quia videlicet ^x istum parricidam defungi utique in patrem fatale erat, ut se metu liberaret, projecisse. Ille ergo crudelis, iudices, quem solus iste carnificem vocat, accessi mihi vultu: misertus sum: ad summam, alienus sustuli, quem projecerat pater, nec contentus, filii loco habui. Quid hac indulgentia, quid, profecerim quæritis? effeci, ne deesset, qui pulsaret senem: ille quem præsidio sustuleram, ille quem vindicem etiam adversus alienos speraveram, tam aperte pulsaverat, ut ne inficiari quidem posset. Stultus, eadem indulgentia etiamnum perseverabam, & quærentibus amicis, à quo essem pulsatus, mentiebar. Quid tu, inquit, expectas, donec occidat? rapuerunt me in forum: ostenderunt verberati oris notas. Iste factus est: iudex damnavit: carnifex manus abstulit: nihil in illo iudicio meum, nisi fletus, fuit. Dum jactatur tota civitate parricidium, invenit impietas originem suam: en, ut videtis, iterum pulsat. Talionem, inquit, peto. Quid agis? crudelitatis arguis? quem saltem pulsavi? misereri soleo etiam alienorum. Ego te, cum meus esses, debilitavi: num per vinum? num per furorem? num iratus? Talio, injuriæ ultio est. in hoc scripta est lex, ne quis impune petulans sit. Hoc ergo dicis, Me injuria abstulisse: lege incidi: nec ego, sed carnifex. Quicquid lege factum est, vindicari lege non solet. Et qua lege? QUI PATREM PULSAVERIT. Sed tu, inquit, pater non fuisti: puta: Judicia tamen iudiciis rescindi non possunt.

S E R M O.

Hic de sanctitate iudiciorum.

D E C L A M A T I O.

Sera post damnationem, innocentiae defensio est. Istud quod nunc dixisti, ante dixisses: sed non potuisti dicere. Pater tuus eram, jure præsentis conditionis. Abdicare itaque

^x *Istum parricidam defungi utique in patrem.] Scribe: parricidio. Idem.*

que potui: occidere potui: omnem potestatem, tanquam in filium, exercere. Miraris? nec ille potuit contradicere, qui pater erat. Non eras, inquit, naturalis. Tanto igitur plus merueram: alienum sustuleram, cum essent, qui suos projicerent. Sed ut non fuerim, tu tamen putasti patrem. Lex autem mentem punit. ut scias verum esse hoc, impetravi. Sed tu, inquit, sciebas non esse filium tuum. Poteram quidem scire: sed meritis pater eram, sed tu tanquam patrem cecideras. Sed testor, nolui: expositum quoque collegeram: indignati sunt amici: ipse fassus est. Quid nunc facies? præcides manus, quæ te sustulerunt?

CCCLXXIII.

Ornamentis redemptus.

ABDICARE LICEAT. SEPULCRI VIOLATI SIT ACTIO. Amisâ uxore, & defossis in sepulchro ejus ornamentis, superduxit filio novercam. Captus à piratis pater, de redemptione scripsit. ¹ Morante filio, uxor à sepulchro prioris uxoris, eruit ornamenta, & misit. Ob hoc à privigno sepulchri violati accusata, & damnata est. Pater redit, & abdicat filium.

DECLAMATIO.

ANtequam parricidium, inertiam objicio. Non es peregrinatus, etiam me peregrinante. coactus sum tuas vices sustinere. Sed dices non totam domum in periculum committi debuisse. remansisti, ut redimeres patrem captum: deseruisti: maximum crimen, imo parricidium. Quantum in te fuit, occisus sum, & gravissimis quidem tormentis. Neque est, quod paupertatem excuses: impietas fuit. ² Moraris: & quid facis? ut sciam occisum accusas. Hoc vacat? & quam accusas? uxorem meam. Sepulchrum, inquit, violaverat. Quid ad te? mea injuria est: ego

¹ Morante filio.] Vet. cod. orante, male. Pith.

² Moraris. & quid facis? ut sciam occisum.] Erodius: Moraris: sed ad quid hoc facis: ut scias me interim à piratis

occisum. Quid postea? sepulcri violati accusas. hoc adeone vacat. Anceps & periculosa hæc corrigendi ratio. Fortasse: Moraris. & quid facis, ut sciam te non otiosum? Accusas, hoc vacat? Gronov.